

YETMEZ

Mehmet AVŞAR

Dostum kara sevda öyle bir hal ki
Mih gibi bağına çaksan da yetmez
Yeter deseler de inanma bil ki
Kıyamete kadar çeksen de yetmez

Taht kursun içinde bu keder bu gam
Elemdir şaire en büyük ilham
Gurbet elde yapayalnız her akşam
Gözlerinden rahmet döksen de yetmez

Dönme ha sılaya hep gurbette kal
Geçmişî yâd eyle hayallere dal
Bu sevgi mukaddes bu sevgi kutsal
Uğrunda çürüyüp çöksen de yetmez

Kader bu yüzünü bir gün güldürür
Gün olur bağıni çöle döndürür
Vuslat denilen şey aşkı öldürür
Hasretle gönlünü yaksan da yetmez

Bahçesinde elvan çeşit gül olsan
Yolunu beklerken sararıp solsan
Sabah akşam kapısında kul olsan
Divan durup boyun büksen de yetmez

Nerde görsen hüznün taşar gözünden
Ta derinden bir ah kopar özününden
Velhasıl nazlı yârin yüzünden
Başını belaya soksan da yetmez